

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๑

เดินตามพุทธ

งานปฐมฤกษ์ ๘๔,๐๐๐ กองของเรานี้ในบัญชีรายรับดูว่าครบ ว่างั้นนะ แต่ยังไม่
ได้ตัวจริงมา ทราบว่าได้ครบ ๘๔,๐๐๐ กอง ก็มีท่านผู้ใจบุญด้วย เศรษฐีบุญด้วย
เศรษฐีเงินด้วย เศรษฐีธรรมด้วยมาเสนอ ขาดเท่าไรก็จะเพิ่มให้ แต่เราก็ยังตอบค่าน
นอนให้ไม่ได้เมื่อวานนี้ เพราะยังไม่ได้เอาตัวจริงคือเจ้าหน้าที่นับเงินเมื่อวานนี้ พวก
ธนาการ จะเอาความแน่นอนมาจากนั้น เวลานี้ยังไม่ได้ คอยฟังไปก่อน แต่ยังไม่ใจ
ว่าจะครบ กฐิน ผ้าป่าคราวนี้แน่ใจว่าครบ

นี่เป็นเพียงปฐมฤกษ์แห่งการอุ้มชาติไทยของเราขึ้น ปฐมฤกษ์นี้เราถือเป็นฤกษ์
ที่สำคัญมากที่สุด จึงว่าเคลื่อนไม่ได้แม้สักตางค์หนึ่ง ว่างั้นเลย คือจะขาดไปสตาบ์หนึ่ง
ไม่ได้ ปฐมฤกษ์ที่เราตั้งรากตั้งฐานเพื่อจะช่วยชาติของเรา ยกชาติอุ้มชาติของเราขึ้น ได้
ตั้งปฐมฤกษ์ขึ้น ๘๔,๐๐๐ กอง ๆ ละ ๑๐๐ ดอลลาร์นี้ให้ครบสมบูรณ์เลย เพราะจุดนี้
เป็นจุดสำคัญของหัวใจแห่งชาวไทยเรา อยู่จุดนี้ มีหลวงตาบัวเป็นหัวหน้าในจุดนี้

จุดนี้ขาดคอหลวงตาบัวต้องขาด ขาดก่อนใครทั้งหมดด้วยไม่ใช่ขาดธรรมดา
ขาดแบบฟ้าดินถล่ม ไม่ใช่ขาดแบบธรรมดา คอหลวงตาบัวขาดเพียงคอเดียวฟ้าดิน
ถล่ม เมืองไทยเราก็ก่อไปตาม ๆ กันเลย ใครต้องการให้ฟ้าดินถล่มเพราะคอหลวงตา
บัวขาด เนื่องจาก ๘๔,๐๐๐ กองนี้ขาดไป ใครอยากไต่ยีนไหม อยากเห็นไหมคอกุดคอ
ด้วน ใครอยากเห็นไหม ไม่อยากเห็นพาดลงไปให้เต็มเหนี่ยวนะ อันนี้เป็นปฐมฤกษ์
ของเรา

ถ้าหากว่าเพียงปฐมฤกษ์ ๘๔,๐๐๐ กองนี้ยังเป็นไปไม่ได้แล้ว พวกชาวไทยเราก็
จะหาความสมบูรณ์ไม่ได้เลย มีความบกพร่องเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มประเทศไทย หมด
ประเทศไทยเรา แม้แต่เด็กอยู่ในท้องแม่ก็บกพร่องด้วยกันหมด พวกนี้พวกขาดบาท
ขาดตาเต็ง หลวงตาบัวนี้ขาดเป็นอันดับหนึ่ง แล้วจากนั้นกระจายออกไปทั่วโลก ๑๖๔
ประเทศ นี่เขาประกาศก้องมานานแล้วว่า ชาติไทยของเรากำลังช่วยตัวเองเต็มกำลัง
ความสามารถเวลานี้ ว่างั้น

อันนี้ก็ประกาศก้องเรื่องความบกพร่องของชาวไทยทั้งประเทศเรานี้ออกไป
ให้โลกเขามองดูหน้าคนไทยไม่ได้เลย ดีไม่ดีเขาไม่อยากมาคบกับคนไทย แม้แต่เด็กอยู่ใน
ในท้องเขาก็ไม่อยากคบ เพราะแม่เหลวไหล พ่อเหลวไหล ครอบครัวนี้เหลวไหล ชาติ

ไทยของเราเหลวไหล เขาไม่ยอมมาคบเลย เราอยากฟังไหมคำนี้ พิจารณาให้ดี พวกเราต่างคนต่างตัดสินใจกษัตริย์ของเราขึ้นอย่างเด็ด

หลวงตาบ้วนน้ำบอกว่าเด็ด เด็ดเต็มที่เลย เด็ดสุดขีด เอาคอขาดเข้าเลยเพื่อชาติไทยของเรา อย่างอื่นหลวงตาไม่ได้ห่วงใยอะไรทั้งนั้นเลย เม็ดหินเม็ดทรายในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เคยห่วงใยอะไร เราห่วงใยในประเทศชาติของเราซึ่งเป็นบ้านเกิดของเรา ชาติของเรา ห่วงใยอันนี้เป็นสำคัญมาก จึงได้ตัดสินใจออกมาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายด้วยความเด็ดขาด คอขาดไม่มีเสียดายยิ่งกว่าชาติไทยของเราขาดสะบั้นลงไป อันนี้จุดสำคัญมากนะ

นี่พูดให้พี่น้องทั้งหลายเรื่องปฐมฤกษ์ของเราสมหวังด้วยความเด็ดเดี่ยว เด็ดเดี่ยวทั้งหัวหน้า เด็ดเดี่ยวทั้งบรรดาประชาชนพี่น้องทั้งหลายชาวไทยของเรา ต่างคนต่างเด็ดด้วยกัน ก็หนุนขึ้นมา ผลแห่งความเด็ดขาด ด้วยความเอาจริงเอาจัง ก็เป็นปฐมฤกษ์อันดีงามขึ้นมาแล้ว สมบูรณ์แบบแล้ว โลกภายนอกเขาก็จะได้มองเห็นความสมบูรณ์แบบของประเทศไทยเรา และเป็นสิริมงคลแก่ตาเขไปอีก แก่ความรู้สึกของเขาอีก เป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของเราทั้งชาติอีก นี่ปฐมฤกษ์อันดีงาม

ถ้าหากว่าไม่ตีเสียอย่างเดียวก็อย่างที่ว่านั่นแหละ มองดูเมืองไทยเราเหมือนกับมองดูหมาตัวหนึ่ง ๆ ประเทศไทยหมดทั้งประเทศนี้เป็นเหมือนหมาตัวหนึ่ง ไม่รู้ความสำคัญของชาติตัวเองเลย หมามันยังรู้เจ้าของมันสำคัญ นี่คนไทยทั้งชาติไม่รู้เจ้าของคือชาติของตัวเองเลยใช้ไม่ได้ สู้หมาไม่ได้ เราอยากชนะหมาไหม ถ้าอยากชนะหมาเราต้องเอาให้เต็มเหนี่ยว ไม่งั้นจะแพ้หมาอย่าว่าไม่บอก หลวงตาบ้วนน้ำเป็นอันดับหนึ่ง

เลี้ยงมันไว้แก้ตัวสิบตัวนี้ เตี้ยนี้กำลังเป็นเสี่ยวกับมัน เตี้ยจะกลายเป็นบ้อยของมันสู้มันไม่ได้ว่าเงอะนะ เราก็ก็น้อยกว่ามันเวลานี้เราหมาของเราว่าวัดนี้เป็นวัดหมา ที่นี้สุดท้ายวัดนี้เลยหมาเป็นนายพระ พระเป็นบ้อยของหมา สู้หมาไม่ได้ช่วยประเทศชาติบ้านเมืองก็สู้ไม่ได้ พระไม่มีความเสียสละ พระใจดำน้ำขุ่นคือวัดป่าบ้านตาดใจดำน้ำขุ่น ลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่นใจดำน้ำขุ่น แล้วกระจายออกไปทั่วโลกดินแดน มีแต่พระใจดำน้ำขุ่น ประเทศไทยนี้จม

เพราะเป็นอันดับหนึ่งผู้ที่จะนำชาติบ้านเมือง นำพุทธบริษัทบริวารได้ด้วยคามมีแบบมีฉบับ มีใจชาวสะอาด มีความเมตตาต่อโลก นี้ละที่จะอุ้มชูพุทธศาสนาของเราพร้อมทั้งประเทศไทยของเราทั้งชาติขึ้นได้ ด้วยความเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดทุกอย่าง นี่เราเฉียบขาดเพื่อความดี ไม่ใช่เฉียบขาดเพื่อความชั่ว เฉียบขาดเท่าไรยิ่งเด็ดยิ่งเด่นยิ่งดียิ่งเป็นมหามงคลยิ่งขึ้นไป ความเฉียบขาดประเภทนี้ ขอให้ทุก ๆ ท่านนำไปปฏิบัติต่อตัวเอง

ไม่ว่าจะกิจการงานใดอย่าอ่อนแอต่อแพ้เหลวไหล ใช้ไม่ได้นะ ต้องให้เข้มแข็ง ทุกอย่าง ให้มีหลักมีธรรมสมาเป็นชาวพุทธ เข้าเป็นกฎเกณฑ์บังคับตัวเอง บังคับ ความประพฤติหน้าที่การงาน ตลอดถึงอัธยาศัยใจคอของเรา ตรงไหนมันขัดมันแย้งต่อ ความดีงามแล้วให้ตัดออก ๆ นี้เรียกว่าเป็นชาวพุทธ ชาวพุทธต้องมีแบบมีฉบับ

เดินเถอะเดินตามพุทธไม่มีใครล่อมจม เดินตามพุทธศาสนาเรา พุทธศาสนานี้ เป็นศาสนาคุณโลกคุณสงสาร ไม่ใช่คู้บ้านคู้เมืองธรรมดา คุณโลกคุณสงสาร เทวบุตรเทวดา อินทร์ พรหม อยู่ในกรอบแห่งความเมตตาของพุทธศาสนานี้ทั้งนั้น อันนี้เป็นเรื่องยิ่งใหญ่ ให้นำเข้ามาปฏิบัติต่อจิตใจของตนเอง ความบกพร่องของเราในส่วนใดที่ไม่ดีให้ รับผิดชอบตั้งแต่คราวนี้ไป ที่พื้นฟูชาติของเราด้วยความเด็ดขาด

เราได้ผลขึ้นมาเป็นลำดับ ๆ เห็นผลอันดีงามแล้ว ให้นำคติธรรมอันนี้เข้าไป ปฏิบัติต่อตัวเอง แก้ไขตนเอง ตรงไหนที่บกพร่องให้แก้ไข แล้วก็มีความสมบูรณ์พูน ผล แล้วเป็นอันว่าเราเกิดทุนชาติไทยของเรา อุ่มชูชาติไทยของเราขึ้นไปในกิริยา มารยาทการประพฤติตัว แก้ไขตนเองนี้โดยลำดับขึ้นไป เป็นผลตาม ๆ กันไปเลย ชาติ ไทยของเราก็จะมีความแน่นหนามั่นคง มองดูหน้าดูตาใครก็เต็มหน้าเต็มตา

เวลานี้เรายังมองคนภายนอกไม่เต็มหน้าเต็มตา เพราะเรายังบกพร่องมาก เพราะฉะนั้นจึงฟื้นความบกพร่องให้สมบูรณ์พูนผลขึ้นมา ด้วยต่างคนต่างเอาจริงเอาจัง ทุกคน ให้พี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้ คราวนี้เป็นคราวเริ่มต้นของเรา เรียกว่าเป็นฤกษ์อัน มงคลแก่ชาติไทยของเราแล้ว ต่อไปนี้ต่างคนต่างก้าวนะ นี่เป็นเพียงก้าวแรกไม่ใช่ก้าว ใหญ่โตอะไร เป็นเพียงก้าวแรกที่เราจะก้าว ก้าวแรกนี้ดีแล้ว ก้าวหน้าก็ต้องดีไปเรื่อย ๆ ก้าวหน้าอย่าเหลวไหล ถ้าเหลวไหลแล้วทรุดทันที ต้องก้าวหน้าเรื่อยไม่ต้องถอย หลัง ก้าวไปข้างหน้าเรื่อย

เงินทั้งหมดนี้พี่น้องทั้งหลายตายใจได้เลย หลวงตานำพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาธรรมและบริสุทธิ์ยุติธรรมร้อยเปอร์เซ็นต์หรือล้านเปอร์เซ็นต์ เพราะเราทำ ด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ไม่มีการที่จะแบ่งส่วนส่วนเอาจากสมบัติของพี่น้องทั้งหลาย มาบริจาคผ่านเรา เพื่อช่วยชาตินี้ ไม่มีแม่เม็ดหินเม็ดทราย เราไม่มีส่วนแบ่ง นอกจากมี เท่าไรวันเข้ามา เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้ ๘๔,๐๐๐ กองอยู่ในจุดนี้ เงินมาเท่าไรเราไม่เคยสนใจกับว่าจะออกไปแผนกไหน หมุนเข้ามาที่ทั้งนี้แหละ

แม้ที่สุกฉุนทั้งกองเมื่อวานนี้ก็หมุนตัวเข้ามาทั้งหมดเลย ไม่สนใจกับกลิ่นเลย เมื่อวาน สนใจแต่ ๘๔,๐๐๐ กอง เงินทางวัดนี้จ่ายทะเลย ในงานนี้จ่ายเอาจริง ๆ ไม่ใช่ จ่ายธรรมดา ไม่สนใจหมดเท่าไร มีแต่จะก้าวหน้าเอา ๘๔,๐๐๐ ให้ได้เท่านั้น เพราะฉะนั้น เมื่อวานนี้จึงไม่ได้สนใจกับเงินกลิ่นว่าได้เท่าไร ๆ ไม่เคยสนใจ มีแต่ว่า ๘๔,๐๐๐ ได้เท่า

ไรแล้วเท่านั้น ๆ อยู่อย่างนั้นตลอด อันนี้ได้เต็มที่แล้วเราจึงจะพิจารณา บกพร่องตรงไหนเราจะค่อยเชื่อมโยงถึงกันไปเรื่อย ๆ เพราะเหล่านี้เป็นเรื่องเพื่อชาติบ้านเมืองของเราทั้งนั้น

เงินทุกบาททุกสตางค์ในวัดนี้เราพูดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อชาติบ้านเมืองทั้งนั้น เราไม่ได้มีอะไรเก็บมาเป็นของตัวเองเลย วัดนี้ก็เหลือเพื่อบิณฑบาตวันนี้ได้ ๘๔ บาท พระวัดนี้จะกินให้ตายเหรอ ข้าวเพียงบาตรหลวงตาบัวบาตรเดียวก็ ๘๔ บาทแล้ว แล้วสององค์สามองค์หมดทั้งวัดนี้จะได้สักกี่บาตร แล้วจะพากินให้ตายหมดทั้งวัดนี้เหรอ พิหารณาชิ เพราะฉะนั้นจึงไม่สั่งสม มีเท่าไรจึงทุ่มเพื่อโลก โลกบกพร่องที่ตรงไหนช่วยตลอดเวลา มา ดังที่ได้เคยเรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบมาโดยลำดับแล้ว

วัดนี้ไม่เคยเก็บ มีเท่าไรหมด คำว่าซื้อว่าขายไม่มีในวัดนี้ นี่ละทำให้ศาสนาเต็มภูมิ เต็มภูมิของศาสดา สอนโลกด้วยความเมตตา ไม่ได้มีหวังอะไรจากโลกเลยนะ มีแต่ช่วยตลอด ๆ ไม่ได้ไปหากว่าอันโน้นมากว่าอันนี้มาจนกลายเป็นป่าช้าเงินในวัด ป่าช้าเงินในพระในเณรใช้ไม่ได้เลย ต้องให้เป็นป่าช้ากิเลสที่พระฟาดมันแหลกเหลวไปหมด เป็นป่าช้าเผาศพกิเลสในหัวใจพระถึงถูก แล้วก็กลายเป็นคลังของธรรมขึ้นมาในหัวใจพระ นี้ถูกต้องตามหลักพุทธศาสนาที่สอนไว้เพื่อโลก

เวลานี้เทวทัตมันเข้าแทรกเข้าแซงหมด ไม่ว่าทางโลกทางสงสาร ไม่ว่าทางอรรถทางธรรม ไม่ว่าทางบ้านทางวัด กลายเป็นเรื่องกิเลสเหยียบตลาดแหลกเหลวหมดเวลานี้ ใครแสวงหาธรรมที่ไหน เราอย่าเห็นว่าหัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง ๆ อย่างหลวงตาบัวนี่ว่าเป็นผู้แสวงหาธรรมโดยถ่ายเดียว หากตั้งแต่กิเลสมาเผาหัวใจทุกคน ๆ หัวโล้น ๆ มันไม่กลัว..กิเลสนะ มันกลัวแต่ธรรมเท่านั้น หัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง ๆ มันไม่ได้อะไร วัดมันไม่ได้อะไร กลัวแต่ธรรมเท่านั้น..กิเลส นอกนั้นไม่กลัว

เราอย่าเข้าใจว่าผ้าเหลือง ๆ หัวโล้น ๆ นี้จะมีศีลมีธรรมด้วยกันทุกคน ๆ นั้นละตัวเทวทัต ตัวผ้าเหลือง ๆ หัวโล้น ๆ ที่ไม่มีหิริโอตตปะภายในใจ ไม่มีศีลมีธรรมครองใจนั้นแลคือเทวทัตในวงศาสนา เป็นผู้ทำลายศาสนาคือนั้น ไม่ว่าใครนะ พูดทั่ว ๆ กันไปหมด ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วต้องเป็นเทวทัต ถ้าว่าตรงกันข้ามผู้ปฏิบัติดี สุปฏิปันโน อูชฺช ญาย สามิจิปฏิปันโน ปุณฺณุกุเขตต์ โลกสฺส นั้นแลคือเนื่อนาบุญของโลก อยู่ที่จุดนี้ไม่อยู่ที่จุดอื่น

นี่พูดถึงเรื่องธรรมกิเลสไม่ลำเอียง ใครทำผิดผิดทั้งนั้น ไม่ว่าในวัดนอกวัด นอกบ้านในบ้าน ไม่ว่าหญิงว่าชาย นักบวชฆราวาส แผลตรงไหนกิเลสต่อตรงนั้น หงายเลย ๆ เราอยากพูดให้เต็มยศว่าหงายหมาเลย คือหงายไม่เป็นท่า หงายไม่มีท่าต่อสู่เขาเรียกว่าหงายหมา อย่าให้เป็นแบบนี้เราเป็นลูกชาวพุทธ

นี่เอาชาติไทยของเราขึ้นเป็นตัวตั้งที่จะพิชิตตัวของเราทุกคน ๆ ปรับตัวใหม่ตามเหตุการณ์ที่กำลังรุ่งร้อนเวลานี้ทั่วบ้านทั่วเมือง ประเทศนอกชอกนาที่ไหนก็ร้อน ๆ เหมือนกัน เพราะชาติศีลขาดธรรมขาดความประหยัด ขาดความพอดีพอดีที่จะอยู่กันเป็นสุข มีแต่ความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเต็มบ้านเต็มเมือง ไปที่ไหนฟุ้งเฟ้อ ฟุ้งเฟ้อก็ฟุ้งเฟ้อด้วยความติดความดิน ด้วยความทะเยอทะยาน ในหัวใจมันบีบไปด้วยความอยากความทะเยอทะยาน ต่างคนต่างดิ้นละซี ดิ้นมาสมหวังบ้างไม่สมหวังบ้าง คำว่าสมหวังบ้างเราไม่ยกพูด ไม่สมหวังอย่างนั้นมากกว่านะ มีแต่ลุ่มจม ถ้ากิเลสพาดิ้นแล้วลุ่มจมทั้งนั้น ถ้าธรรมพาดิ้น ดิ้นตรงไหนเจริญรุ่งเรือง ผาสุกร่มเย็นตรงนั้น แน่นหนามั่นคงตรงนั้น ต่างกันนะ

เรื่องกิเลสไม่เคยสร้างความสะอาดสะอาดอัน ความสุขความสบายให้แก่ผู้ใดละให้พากันจำให้ตีคำนี้ มีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องที่ชะล้างสิ่งสกปรกที่เต็มไปด้วยกองทุกข์ ซึ่งมากกับความสกปรกนั้น มีธรรมอย่างเดียวเท่านั้นเป็นเครื่องชะล้าง เวลานี้เราจึงเอาธรรมเข้าชะล้างประเทศไทยของเรา คือความเหลวแหลกแหวกแนวไม่มีแบบมีฉบับเวลานี้นะ ชาติไทยของเรา เหลวแหลก

ความประพฤติกุศลสิ่งทุกอย่าง ประเพณี ขนบธรรมเนียมอะไรเคยมีมานี้ คำว่าเอาพวกลิงพวกค่างบ้างชะนีอยู่เมืองนอกเมืองนาเข้ามาขว้างเผาเมืองไทยหมด ประเพณีอันดีงามของเมืองไทย ของชาวพุทธเราจะไม่มีนะเวลานี้ ไปที่ไหนมองเห็นตั้งแต่ครั้งหมาครั้งคน อย่างที่เขาถามเมื่อวานนี้เรื่องเชื่อบุญเชื่อกรรมเชื่อบาปเชื่อบุญนั้น เชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง เขาเรียกว่าคนห้าสิบสตางค์ แบ่งเอาให้เต็มสัดเต็มส่วน ข้างหนึ่งเป็นสัตว์ ข้างหนึ่งเป็นคน ข้างห้าสิบสตางค์นี่เป็นคน เชื่อบุญเชื่อบาปบ้าง อีกห้าสิบสตางค์นี่เป็นหมาล้วน ๆ ไม่ได้เชื่ออะไรเลย เปิดคำออกมาอีกประโยคหนึ่งวันนี้

นี่เป็นปฐมฤกษ์แห่งจะปรับตัวของชาติไทยเราทุกคน ให้ต่างคนต่างปรับนะ อย่าเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ไม่สำคัญ สิ่งเหล่านี้แหละที่เป็นตัวสำคัญยิ่ง เป็นเครื่องทำลายตัวของเรา และชาติบ้านเมืองของเราให้สึกหรอลุ่มจมไป เพราะความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ความไม่รู้จักประมาณ ความไม่มีแบบมีฉบับ เรียกว่าความไม่มีศาสนา ถ้ามีศาสนาต้องมีเหตุมีผลมีอรรถมีธรรมเข้าเป็นเครื่องบังคับ บังคับตัวเองเข้าสู่กรอบแห่งศีลแห่งธรรมซึ่งเป็นการปลอดภัย ทางแห่งความปลอดภัย

พุทธศาสนาไม่เคยสอนใครให้ลุ่มจม มีแต่กิเลสเท่านั้นสวมรอยเข้าไป ๆ ทำความลุ่มจม เข้าไปในวัดก็ไปทำลายอยู่ในวัดว่าไง มันเอารูปพระรูปเณรทางขึ้นเป็นวัด เป็นวาเป็นศาสนา ความจริงมีแต่กิเลสเต็มอยู่ในนั้นหมด ธรรมไม่ได้มี มีแต่กิเลส กิเลส ความสกปรก ความทุกข์ความทรมาน มีอยู่ที่ตรงไหนแหลกไปหมด เวลานี้กำลังตีตลาด

นะกิเลส ท่านทั้งหลายยังไม่ทราบอยู่หรือกิเลสตีตลาด ตีตลาดในหัวใจเราทุกคนใน
 กิริยามารยาทของเราทุกคน ซึ่งออกมาจากหัวใจแห่งความกดดันของกิเลสดันออกมา

เวลานี้กำลังร้อนให้พลิกใหม่ ให้รับแก้ไขใหม่ เหมือนเราบวชใหม่ว่างั้นเถอะ
 บวชใหม่ต้องเข้าไปปรับตัว เหตุการณ์ทั้งหลายนี้เป็นเครื่องทรมานฝึกเรา ควรที่จะให้
 โทษรู้กรรมของมันบ้างแล้ว ให้เข้าสู่ความประหยัด ความพอดีพอดี การอยู่การกินให้
 พอดีพอดี อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิม การใช้การสอย อยู่ที่ไหนอยู่ไปเถอะ การใช้การสอยใช้
 อะไรใช้ไป อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเหตุเกินผล การอยู่อยู่ที่ไหนอยู่ไป ร่มไม้ก็อยู่ได้ ตั้ง
 แต่สัตว์เขายังอยู่ได้ ทำไมมนุษย์เราทั้งคนอยู่ร่มไม้ไม่ได้ สู้สัตว์ไม่ได้ แน่ว่าไง

การกินก็เหมือนกันให้พอเหมาะพอดี อย่างที่เราเคยพูดแล้ว กินแบบฟุ้งเพื่อ
 เห่อเหิม อย่างที่เขากินเลี้ยงกัน ในครัวเรือนของเราวันหนึ่งกินหมดสักก็บาท คำนวณซี
 ครอบครัวของเราวันหนึ่งกินหมดประมาณเท่าไร เราใช้พอนั้นพอดี ๆ นั้นละเป็นความ
 สุข ถ้ากินแบบฟุ้งเพื่อเห่อเหิม แบบโต๊ะหนึ่งหมื่นบาท แสนบาท ล้านบาท นั้นกินแบบ
 หมา ไม่รู้จักประมาณกินแบบนั้น

มันกินหาโคตรพ้อโคตรแม่มันอะไรเราอยากว่าอย่างนั้น หรือว่าแล้วก็ไม่รู้ มัน
 โมโห โมโหแบบธรรมจะเป็นไรไปไม่ใช่โมโหแบบกิเลส โมโหที่ตรงไหนชะล้างกิเลส
 ความสกปรกไปที่นั่น ความโมโหของธรรมเป็นอย่างนั้น ไม่เหมือนความโมโหของกิเลส
 ไปไหนเป็นไฟทั้งนั้น ถ้าความโมโหของธรรมไปที่ไหนเป็นน้ำเป็นท่า เย็นไปหมดนั้น
 แหละ พวกมันจำเอานะ เหนื่อยแล้ว ขึ้นเวทีแล้วต้อยเลยไม่รู้อะไร พอลงจากเวทีจะสลบ

เงินที่ว่าทุกบาททุกสตางค์นั้น เราเดินตามโครงการแห่งความปลอดภัยทุกด้าน
 ทุกแง่ทุกมุม ฟุ้งทั้งหลายตายใจเถิด เราจะไม่พาฟุ้งทั้งหลายให้ลุ่มจม เพราะเรา
 ถือธรรมะนำธรรมะ อารธนาธรรมของพระพุทธเจ้ามาครอบเมืองไทยเรา ด้วยความ
 สุจริตยุติธรรมที่สุด ให้เป็นที่ตายใจได้เลยที่มอบเข้ามานี้น้อย จะเข้าตามช่องตาม
 ทางไม่ให้ไปที่อื่น เราเป็นผู้บังคับเงินทั้งหมด เพื่อความปลอดภัย

เพราะเห็นความรั่วไหลแตกซึม จนกระทั่งถึงเมืองไทยเราจะแตกทั้งประเทศ
 เพราะสิ่งสกปรกเหล่านี้เข้าไปทำลาย เวลานี้จะชำระสิ่งสกปรกนี้ด้วยความสุจริตยุติ
 ธรรมของเรา ชะล้างสิ่งสกปรกนี้ ให้บ้านเรือนของเราสะอาดสะอาดและสมบูรณ์พูนผล
 ด้วยความสงบสุขเย็นใจนะ เงินดังที่เราประกาศไว้แล้ว ทองคำก็อย่างที่ว่า เมื่อหล่อ
 หลอมแล้วควรจะฝากเราจะฝาก ควรจะมอบเราจะมอบ ตามกำหนดไว้ว่าถ้าถึงห้าร้อย
 กิโลแล้วมอบทีหนึ่ง ถ้ายังไม่ถึงจะฝากไว้ก่อน

การฝากก็ตีการมอบก็ตี เรามีข้อยืนยันมีหลักฐานพยานความปลอดภัยเพื่อชาติ
 ของเราไว้เป็นกฎเป็นเกณฑ์ เป็นที่ลงใจทั้งฝ่ายผู้รับไว้ ทั้งฝ่ายเราผู้ฝาก แล้วเราถึงจะลง

ฝาก ไม่ใช่เราฝากสุมสี่สุมห้า ใครจะมีอำนาจเหนือชาติไม่ได้ เวลานี้เรากำลังครองอำนาจของชาติไว้ในหัวใจแต่ผู้เดียว จึงมีอำนาจมากที่สุด ถึงตัวเท่าหนักก็ตาม อำนาจของจิตเพื่อโอบอุ้มพี่น้องทั้งหลายนี้เต็มหัวใจเวลานี้ จึงอะไรจะมาแต่ต้องนี้ให้รู้ไหลแตกซึมไปไม่ได้เลย เราจะเอาให้เต็มเหนียว ถึงจุดไหนที่ควรจะปล่อยเราจะปล่อย ๆ ไม่ใช่จะปล่อยสุมสี่สุมห้านะ

เงินนี้มอบให้แล้วใครจะเอาไปถลุงที่ไหน ๆ อย่าไปวิตกวิจารณ์ เราเป็นผู้วินิจฉัย พินิจพิจารณาทุกด้านทุกทาง ลูกศิษย์เราเต็มกรุงเทพฯ เฉพาะเมืองหลวงนะเต็มกรุงเทพฯ ทุกกระทรวง เอามาปรึกษาหารือเรื่องความแคล้วคลาดปลอดภัย เรื่องความรั่วไหลแตกซึมมันออกช่องไหน ๆ ความแคล้วคลาดปลอดภัยเข้าช่องไหน ๆ เราปรึกษาหารือเรียบร้อยแล้วเราถึงจะปล่อยมือลงไปได้ นี่เราทำอย่างนั้นทุกครั้ง ไม่ได้ทำเล่น ๆ

ลูกศิษย์ลูกหาของเราทุกกระทรวง นักกฎหมายบ้านเมือง นักปกครองทั้งนั้น ตั้งแต่วังรัฐบาลลงมา ลูกศิษย์เรามีหมดอยู่ในนั้น เอามาปรึกษาหารือทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อชาติบ้านเมืองของเรา เมื่อลงใจกันได้แล้วว่าเหมาะสมแล้ว ปลอดภัยละ เราฝากและเรามอบดั่งที่เห็นมาแล้ว และจะปฏิบัติอย่างนี้ตลอดไป ขอให้พี่น้องทั้งหลายเป็นที่แน่ใจ เรื่องการบริจาคนั้นจะไม่ว่างแตกซึมไปไหนเลย

เราเป็นผู้กำอำนาจเรื่องการเงินเอง ซึ่งธรรมดาเราไม่เคยเกี่ยวข้องกับการเงิน มีเท่าไรมีแต่สิ่ง ๆ เรื่อย จ่ายเรื่อย ๆ ไม่เคยสนใจกับมัน แต่เวลานี้เอาจริงเอาจัง บัญชีทุกบัญชี เราจะเป็นผู้ถือบัญชีแต่ผู้เดียว คอยชี้ขาดในเรื่องการเก็บการจ่าย จ่ายไปทางไหน ๆ เก็บไว้เพื่ออะไร ทำอย่างนั้นตลอดมา เช่นอย่างเงินเวลานี้ได้จะรวมถึง ๔๐๐ ล้านแล้วมั่ง เงินสดนะ ถ้าไม่ถึง ๔๐๐ ล้าน แต่ไม่นับเมื่อวานนี้ นับเฉพาะผ่านมาแล้ว ดูเหมือนจะรวม ๔๐๐ ล้านแล้ว นี่เงินสดเก็บไว้ในบัญชีโครงการช่วยชาติ ใครแตะไม่ได้เลย สตางค์หนึ่งไม่เคยไปแตะ ให้ตายตัวอยู่อย่างนั้น เราเป็นคนสั่งเอง สั่งเก็บก็ดี สั่งจ่ายก็เราเป็นคนสั่งเอง ไม่ได้มาจ่ายสุมสี่สุมห้า

เงินดอลลาร์ก็เหมือนกัน เวลานี้รวมทั้งผ้าป่าด้วยก็จะเป็นล้านแล้ว รวมทั้งผ้าป่าโครงการช่วยชาติธรรมดา และรวมทั้งผ้าป่าช่วยชาติเข้าไปแล้ว ดูบัญชีรวมทั้งสองผ้าป่าคือผ้าป่าโครงการช่วยชาติธรรมดาหนึ่ง ผ้าป่า ๘๔,๐๐๐ กองหนึ่ง รวมเข้าในบัญชีเวลานี้ บัญชีในสมุดที่อยู่กับเรานั้นล้านกว่า ดูเหมือนล้านสามหมื่นหรือเท่าไร สักสามสี่วันมาแล้ว ตอนกฐินนี้ยังไม่ได้นับ เรานับที่ทราบจำนวนนี้ก่อนกฐิน ได้ล้านกว่าแล้ว นี่ก็เก็บไว้ตายตัวจนกว่าเหตุผลเพียงพอที่จะคลี่คลายไปในทางไหน ๆ แล้วจะแยกเองทำเอง นี่เงินดอลลาร์

ส่วนทองคำก็ดังที่เห็นนั่นแหละ จ่ายไปเมื่อไร ๆ ให้ทราบทั่วประเทศ เราไม่มีปิดบังลี้ลับ เพราะความเมตตาเปิดหมด เปิดเผยหมดเลย ลี้ลับอูบ ๆ อิบ ๆ ไม่มี เราจึงเชื่อในความเป็นผู้นำของเรา เชื่ออย่างอาภัพชาญชัยเสียด้วย เชื่อด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมของตัวเอง เพราะความเมตตาครอบโลกธาตอยู่แล้ว และครอบหัวใจเราครอบชาวไทยเราอยู่แล้ว จะไปทุจริตลงคอได้อย่างไร ต้องตายเท่านั้นอย่าให้หนักโลกสงสารเลย ถ้าไปทุจริตด้วยมีเจตนา มีความรู้สึกว่าทุจริตแล้วให้คอขาดไปเลย ให้ขาดยิ่งกว่าขาดเพื่อชาติไทยของเรานี้อีกนะถ้าคอขาดด้วยความทุจริต เราเป็นไปไม่ได้ว่าจั้นเลย เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายลงใจ

อ้าว ต่างคนต่างช่วยชาติของเรา ไม่ช่วยใครช่วยชาติของเรา เราอยู่ได้ด้วยชาติของเรานะ เราไม่ได้อยู่ได้ด้วยเราลำพังตนเอง ถ้าชาติจมนั่นเราจมนหมด ไม่มีความหมายเลย เหมือนหมาตัวหนึ่ง ๆ เต็มบ้านเต็มเมืองไม่มีเจ้าของ ชาติไม่มีก็เจ้าของไม่มี ก็เป็นหมาไปหมด เราอยากเป็นหมาใหม่เดี๋ยวนี้นี้ หลวงตาบัวผู้นำนี้ยังไม่อยากเป็นหมา เพราะฉะนั้นถึงประกาศก้องพี่น้องทั้งหลาย อย่าพากันเป็นหมานะ ด้วยความอ่อนแอ ท้อแท้ไม่ได้นะ ต้องเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดเพื่อชาติของตนทุกคน นั่นละเรามีสมบัติอันล้ำค่าไว้ครอง ชุกห้วนอนตรงไหนได้หมด

เอาละต่อไปนี้จะให้พร